
===== Dördüncü Nesil İslamcılık =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah .. :Date: 12602

Cumhuriyet devri ilk nesil İslamcılık, Said Nursi ve Süleyman Hilmi Tunahan gibi medrese alimlerinin şekillendirdiği reaksiyoner bir düşünceydi. Temel gayesi Kemalist devrimlerin yasakladığı dini eğitimin verilmesiydi. Müstakil bir siyaset yapamayacak kadar zayıftı ve kendini bu isimlere nisbet eden geleneklerin hala müstakil siyaset yerine, birilerini desteklemeyi tercih etmesi herhalde o günlerin getirdiği bir alışkanlık.

İkinci nesil İslamcılık 1960 sonrasında Necip Fazıl, Nureddin Topçu gibi isimlerin düşüncesinde şekillendi ve Erbakan'ın Milli Nizam Partisi'yle ilk defa müstakil bir siyasi akım haline geldi. Gerek Erbakan'ın siyasi üslubu, gerek mitinglere *Nurlu Süleyman geliyor* diye çıkan Demirel'in canı istediğinde Türkiye'yi Dar'ül Harb ilan edecek bir anda *İslamcıya* dönüşebilmesi ve gerekse ilk neslin yarattığı *siyasetten uzak durma* geleneğinin etkisiyle 90'lara dek çok önemli bir aktör olmadı.

Üçüncü nesil İslamcılık, ikinci neslin *dar çevre İslamcılığı*nı, gerek Avrupa Birliği taraftarlığı, gerek Liberal politikalar sayesinde aştı. Burada, tabii, Özal'ın ve sağ tabir edilen geleneğin etkisi de mevcut. Adalet ve Kalkınma Partisi bu üçüncü neslin en önemli ve belki de tek aktörü oldu. Erbakan'ın *ağır sanayi hamlesini* gerçekleştiremese de, *ağır inşaat hamlesi* ile ekonomiyi dönüştürdü ve milliyetçiliğin donmuş betonunu esnetip, Kürtlerle barış yapmasını da umut ediyoruz.

Bugünkü Cemaat-AKP davası daha çok ikinci neslin, bilhassa milliyetçiliği ve sağcılığı fazla gelmiş kısmının, üçüncü nesille kavgası. Gülen hala *Komünizmle Mücadele Derneği* günlerindeki kafa yapısında, Kürtlere verilecek herhangi bir otonomiyi *devletin bölünmesi* gibi algılıyor. Bu işin sadece dış aktörlerin taşeronluğuna bağlanması, Kürtlerle barış yapılacak diye aklı giden, dibi düşen kesime insafsızlık olur. Tabii ki *Erdoğan olmasın da kim olursa olsun* diyen güçlerin yardımlarını da kabul edeceklerdir ancak Cemaat'in ezelden kapılarını sonuna kadar açtığı Türkçülüğün Erdoğan'a *tepmesi* olarak okumayı daha yerinde görüyorum.

Bugünkü kavga bir şekilde bitecek. Cemaatin neden intihar ettiğini de ileride daha iyi anlayacağız. AK Parti ise eğer *koalisyon partisi* özelliğini kaybetmezse dönüşecek ve yirmi yıl içinde bugünkünden daha farklı bir yerde olacak. İslamcılık bundan sonra ne anlama sahip olabilir? Veyahut herhangi bir anlamı kalmış mıdır?

AKP'nin başarısı, bir tarafta *uçarız, kaçarız, Osmanlı'yı yeniden kurarız, dünyaya medeniyet öğretiriz* yollu *fikirler* üretti. Bunların nasıl olacağı konusunda kimsenin bir planı gerçekte yok. *Temenni ediyoruz* demekle *planımız var* arasında uzun bir mesafe var ama biz temenni noktasında bile yorulduk. Dünyanın hep bize kumpas kurduğu, hep bizimle uğraştığı, bütün sorunlarımızın kaynağının dışarda olduğu, *kalkınmamızı* istemedikleri, kışkandıkları gibi envai hikayeyle idare ediyoruz. Şimdilik.

Bunlar bana sokağa çıktığında herkesin onu seyrettiğini sanan paranoyakları hatırlatıyor. Dünyanın

---

memleketimizin etrafında döndüğüne kanaatimiz tam. Bu sebeple olanı biteni anlamakta zorlanıyoruz. Kimi hadiselerin elbette hariçten destekleyenleri var, sevmediğinin bahçesindeki kıvılcıma körükle koşacak devlet her yerde var. Bununla beraber o kıvılcımları azaltmak, söndürmek, körüklülere imkan vermemek de bahçe sahibinin vazifesi.

Bu kıvılcımların artması, üçüncü nesil İslamcılığın doğal ömrünün sonuna yaklaştığını ilham ediyor. Gezi olaylarından beri, bu kıvılcımları *körükleyen tarafta* olmamak adına, ekşi dilimi hükümete yöneltmemeye çalışıyorum. Her tavırlarını çok sevdiğim, her icraatlarını beğendiğim için değil, bununla beraber henüz onların yerini alacak derecede mütekamil bir *dördüncü nesil* bulunmadığından ve alternatif siyasi akımların, iktidardaki fikre göre gayet antika kalmasından.

Şöyle söylemek lazım: CHP de, MHP de hala *ikinci nesil* Cumhuriyetçi/Kemalist/Solcu veya Milliyetçi/Ülkücü partiler. İslamcıların 90'larda mecbur kaldıkları değişimi yaşamadılar. Erbakan'ın zamanında *asla olmaz* dediği Avrupa Birliği'ne, talebelerinin talepkar olmasıyla mukayese edilecek bir değişim geçirmediler. Fikren hala 30'ların, 60'ların, 90'ların bir takım sloganlarından öteye gidemiyorlar. Onun için ülkemizde iktidar partisi 12. senesinde hala %50 oy alıyor. İki de parti, dışardan bakınca ikisinin de tekeri var ama birini öküzler çekiyor, diğerinin patpat da olsa bir motoru var. O sebeple *nesil farkı* diyebiliyoruz.

Onun için kimse kusura bakmasın, evet, muhaliflik ve yeldeğirmenlerine iğneyle saldırmak benim de hoşuma gidiyor ama *bu adamların yapamadığını kim yapacak?* sorusunun cevabınının *diğer partiler* olmadığını bilecek kadar kafam ayık. AK Parti'nin bir alternatifi olacaksa, sağdan soldan değil, yine müslümanların arasından çıkacak.

Dördüncü nesil nasıl olacak? İnsanlar, bilhassa ödeyecek borcu olan, bakması gereken bir ailesi olan insanlar istikrarlı bir Türkiye'yi, hiçbir muhayyel kurtuluşa tercih etmez. O sebeple *dördüncü nesil*, yenilik arıyorsa, bunu legal cihazlar yoluyla gerçekleştirmeye çalışacak. Cumhuriyetle illegal yollardan kavga etmeye çalışıp, sonunda sadece kavga ettiğiyle kalan hareketlerin devri sona erdi. *Sistemi zorla değiştirmek* için, sistemin batması lazım ve o batışın vebalini taşıyabilecek kadar dört başı mamur bir kadro mevcut değil.

İkincisi kalkınmanın yarattığı sorunlara çözüm bulacak, estetsiz kalkınmanın eksik olduğunu idrak edecek. İnşaatperestliğin acil kalkınma için doğru olsa da, nihayetinde o inşaatların kendi başına değil, içinde, üstünde, altında bir takım değer kazandıran faaliyetler için yapıldığının farkına varacak. İdraki *başımızı sokacak ev* anlayışından *yaşanacak ev* anlayışına büyüyecek.

Milliyetçiliğin yüz yıldır bizi nasıl zehirlediğinin altını çizecek. Türkiye'de milliyetçiliğin karşısına konacak tek değer (halen) İslamdır. Diğer tüm akımlar, bir safhadan sonra, *ne mutlu türkü çığırana* noktasına iner. Milliyetçiliği belirleyici bir değer olmaktan çıkaracak, bunu kendine has bir tarih okumasıyla destekleyebilecek tek akım da İslamcılıktır. *Türkler Anadolu'ya 1071'de geldi* yerine *Müslümanlar Anadolu'ya 680'de geldi* diyebilecek ve kendini adı Türkiye veya Yakın Doğu veya Uzak Batı da olsa, Allah'ın arzına varis gören tek akım da odur. Milliyetçilikten şikayet edenin çok, önüne

---

daha kuvvetli bir değer sunabilenin bulunmadığı bir yerde, milliyetçiliğin devasının da, zor zaman kardeşliğinin de İslam'da olduğunu gösterecek.

Dördüncü neslin belki en önemli vazifesi, yüz sene önce başlamış savaşta hala yenilmemiş gibi yapmaya devam eden milletimize yenildiğini hatırlatmak ve anlatmak olacak. Yenildiğini düşünmediği, savaşı kazandığını düşündüğü için, *Cumhuriyet şöyle kazanıldı, böyle kazanıldı* diyenlere itibar edip, o Cumhuriyet'in burnundan kıl aldırılmamaya alışmış zümrenin tüm bildiklerini yeniden sigaya çekecek. O savaşla beraber Osmanlı'nın neden battığını ve bir Yeni-Osmanlıcılığın anlamsızlığını idrak edecek. Yeni bir fikri ve maddi bağımsızlık hamlesini göze alacak kadar ayakları yere basacak. Bir sonraki savaşı kazanmak için, öncekini madden, fikren ve zihnen kaybettiğini kabul etmek gerektiğini görecektir. Hamasetin kimseye bir faydası olmadığı şuuruyla, edebiyat müzelerindeki yerine iade edecek.

Bu fikirlerin yeşerdiğini görüyoruz. Türkiye halkı eskisi kadar rahat idare edilemesin, tüm kurumlar ve kavramlar, *Avrupa'da şöyle, Amerika'da böyle* demek zorunda kalmadan tartışılabilir ve (Türkiye olarak) biz kimsek, nasıl yaşamak istiyorsak, öyle yaşayabilelim.